

slovo

4/2024

Prázdniny

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Ekumenická bohoslužba v Žirovciach

Boh ma hojne požehnal

■ Monika Beňová

„Prijmi teda môj dar ako pozdrav, ktorý som ti priniesol, ved' Boh ma milostivo obdaril tak (Boh ma hojne požehnal - kat. prekl.), že mám všetko..." 1. Mojžišova 33,11

Tento verš vyjadruje silné poslanstvo o zmierení a odpustení. Jákob, ktorý v minulosti podviedol svojho brata Ézava, sa teraz snaží napraviť ich vzťah darom. Tento čin symbolizuje Jákobovu túžbu po náprave a pokojnom napredovaní. Ukazuje nám, že na hľadanie zmierenia nikdy nie je neskoro a že aj tie najhlbšie trhliny možno zahojiť pokorou a úprimnosťou.

Predstavte si tú odvahu, ktorú si vyžaduje, aby ste oslovili niekoho, komu ste ublížili, aby ste odložili minulé krivdy a natiahli ruku pokoja. **Jákobovo gesto nás učí, aké dôležité je prevziať zodpovednosť za svoje činy, hľadať odpustenie a aktívne pracovať na zmierení.** Pripomína nám, že skutočná sila nespočíva v prechovávaní nenávisti, ale v ochote odpúšťať a napraviť. Nech nás Jákobov príklad inšpiruje, aby sme napravili napäté vzťahy v našich vlastných životoch, aby sme sa zbavili horkosti a prijali transformatívnu, meniacu silu odpustenia.

Po rokoch odcudzenia a konfliktu sme svedkami stretnutia bratov Ézava a Jáкова a tiež svedkami hlbokého momentu zmierenia medzi nimi. Tento verš je plný emocionálnej a duchovnej hĺbky a ponúka nadčasovú lekciu pre nás dnes.

Jednou z kľúčových fráz v tom-

to verši je moment, kde Jákob trvá na tom, aby Ézav prijal jeho dar, „...ved' Boh ma milostivo obdaril tak (Boh ma hojne požehnal - kat. prekl.), že mám všetko...“ Jákob si uvedomuje hojné Božie požehnanie, čo podnecuje jeho štedrosť. Toto uznanie odráža pokoru a vďačnosť, ktoré sú kľúčové pre skutočné zmierenie. Jákobovo naliehanie odráža jeho túžbu nielen po mieri, ale aj po obnovenom, úprimnom vzťahu.

Tento akt pokory a štedrosti odráža témy, ktoré sa nachádzajú aj inde v Božom Slove. Pán Ježiš uprednostňuje zmierenie ešte pred ponúkaním darov na oltár (Mt 5,23-24) v Kázni na vrchu. Pavol tiež zdôrazňuje: „**buďte k sebe navzájom láskaví a súcitní, navzájom si odpúšťajte, ako aj v Kristovi Boh odpustil vám**“ (Ef 4,32) Tieto pasáže zdôrazňujú dôležitosť odpustenia a zmierenia ako ústredného bodu kresťanského života.

Prečo na tom dnes záleží? Udržiavať hnev a nenávisť sa môže zdať jednoduchšie ako hľadať zmierenie v našom modernom, rýchlo sa meniacom živote. No, ako ukazujú Jákob a Ézav, **skutočný pokoj pochádza z pokory, z uznania našich požehnaní a z poskytovania milosti iným.** Tento príklad nás nabáda zamys-

lieť sa nad našimi vzťahmi. Existujú nejaké nevyriešené konflikty, ktoré musíme riešiť s pokorou a veľkorysostou?

Pokoru môžeme prejavíť uznaním vlastných chýb a nedostatkov. Pokora zahŕňa uznanie, že nie sme dokonalí a že robíme chyby. Môžeme pristupovať k druhým s duchom otvorenosti a kajúcnosti, keď prejavíme pokoru, sme ochotní poučiť sa z našich prešlapov a v prípade potreby hľadať odpustenie.

Odpustenie je tiež kľúčovým aspektom prejavovania pokory. Keď odpustíme druhým, zbavíme sa odporu a hnevu a rozhodneme sa ísť vpred so súcitom a porozumením. Odpustenie nám umožní uvoľniť bremená z minulosti

a podporuje zmierenie a uzdravenie vo vzťahoch. Prejavujeme veľkorysú a milosrdnú srdce tým, že odpúšťame druhým a odzrkadľujeme odpustenie, ktoré sami dúfame, že dostaneme.

Predstavme si svoje vzťahy, ako sú vzťahy v práci alebo vo vašej rodine. Spomeňme si na Jákovovu pokoru a štedrosť v 1M 33,11, kde sa pokoril, aby napravil prerušené puto s Ézavom. Nájdeme odvahu urobiť to isté aj vo svojom živote? Hľadajme napäté spojenia a rozšírme olivovú ratolesť odpustenia a láskavosti. Každý deň sa opýtajme sami seba: Ako dnes budem vo svojich vzťahoch podporovať mier a zmierenie? ■

*spracované podľa komentára
Michaela Johnsona k 1. k. Mojžišovej*

Pamiatka posvätenia chrámu, 21. júl 2024, Bačkovík

Verš mesiaca august

■ Janette Peková

„Ako ďaleko je východ od západu, tak vzdáľuje od nás naše prestúpenia.“ Žalm 103,12

Je to Dávidov žalm, ktorý chváli Boha za všetky jeho požehnania, ktoré vylieva na svoj ľud. Nenachádzajú sa v ňom žiadne prosby, žiadne sťažnosti, len dobrorečenia Bohu za to, aký je a čo vykonal. Opakuje nám, že Božou prirodzenosťou je milosrdenstvo. Ak by Boh nebol milosrdný, existencia ľudstva by skončila hriechnou vzburou Adama a Evy. Poukazuje na vykúpenie, ktoré máme vďaka Pánovi Ježišovi.

Začína slovami: **Dobroreč duša moja Hospodinovi a celé moje vnútro Jeho svätému menu!** Dávid sústreďuje celé svoje vnútro, aby chválil Boha. Je to niečo, čo je pre nás, ľudí tejto doby, veľmi ťažké. Dať preč všetky vyrušenia (deti, partner, problémy v práci, internet, sociálne siete, rôzne ťažkosti...) a sústrediť sa na Pána Boha. Keď prichádzame pred Pána, mali by sme sa snažiť získať správny pohľad na veci, reflektovať, rozjímať, pripravovať svoje vnútro.

Okrem toho často zabúdame na Pánove dobrodenia a dostávame sa do reptania, aký je ten život ťažký. No keď sa nad tým naozaj zamyslíme, zistíme, že Pánove dobrodenia prevažujú naše ťažkosti.

Pán Boh nás neopechal na svoje vlastné predstavy, ktoré sú obmedzené, ale dal nám zjavenie vo svojom slove, informoval nás o svojom pláne. Ukázal nám v osobe Pána Ježiša, že odpustenie je Jeho ďalšou prirodzenosťou. Keď padneme do

hriechu, nemusíme sa báť. Keď za Ním prideme vo viere a v pokání, môžeme si byť istí Jeho odpustením, pretože Pán Ježiš zaplatil cenu za všetky naše hriechy. On vzal naše neprávosti a nepoložil ich len tak nabok, ale vzdialil ich od nás tak, ako je vzdialený východ od západu. Ako je ďaleko východ od západu? Nekonečne ďaleko, nikdy nemôžeme zmerať tu vzdialenosť. Jeho milosrdenstvo je nezmerateľné. Ako je to možné? Pretože náš dlžný úpis je vďaka Pánovi Ježišovi zmazaný.

Pán Boh nás dokonale pozná. Pozná naše životy, ktoré sú krátke a krehké a jedná s nami ako láskavý Otec. Všetky požehnania, ktoré od Neho máme, majú však k sebe pripojenú podmienku, a tou je bázeň. Znamená to mať správny postoj k Bohu, byť úctivý a poslušný. Keď som v pokušení, tak sa od neho odvraciam a hľadám pomoc na modlitbe. Múdry život je život žitý v bázni pred Bohom. Tento život sa bojí vystúpiť mimo Jeho plánu, mimo Jeho vedenia. Nie je to des, ale je to veľká úcta, s ktorou pristupujeme k Bohu, ktorý na nás vylieva tak mnoho požehnaní.

Jeho odpustenia, zľutovania a láskavosti smerom k nám sú obrovské a to nám pripomína, že Pán Boh má napriek všetkým okolnostiam veci pod kontrolou a našou zodpovednosťou je chváliť ho za všetky Jeho dobrodenia.

A tak prajem vám i sebe, aby sme múdro žili naše životy :) ■

Pán Boh ma miluje (svedectvo)

Život každého z nás je vlastne kniha, ktorá rozpráva príbehy. My ich nerozprávame len slovami, ale aj svojimi skutkami a reakciami v rôznych životných situáciách.

Chcem sa s Vami podeliť o úryvok svojho príbehu, naplneného Božou láskou a milosťou.

Je to už 12 rokov, ako ten čas letí, keď som začala pociťovať ma pravej strane tváre nepríjemnú bolesť, ktorá bola zo dňa na deň horšia a horšia. Mne to uberalo veľa síl a bola som čím ďalej slabšia. Po absolvovaní rôznych vyšetrení bola nasadená liečba, ktorá bola zdĺhavá.

Ďakujem Pánu Bohu za to, že aj keď bolo moje telo slabé, On mi dával silu zvládať všetku bolesť. Ďakujem za moju rodinu, ktorou ma Pán Boh požehnal i za všetkých, ktorí vtedy vysielali

modlitby za moje uzdravenie.

Liečba mi zabrala a ja som mohla nastúpiť do práce. Opäť sa mi vrátila bolesť, aj napriek užívaniu liekov. Znova ten istý postup – lekárske vyšetrenia, rady, atď.

Pán Boh zasiahol. Poslal mi človeka, cez ktorého som sa dozvedela, ako ten nepríjemný stav zmierniť. VĎAKA Ti, Pane, za to!

Rozhodla som sa pre operáciu. Moje modlitby boli o to vrúcnejšie. V deň D som sa odovzdala do Božích rúk s vierou, že Pán Boh o všetkom rozhoduje. Bola som vyrovnaná a pokojná. Naozaj sa tak stalo. Božia milosť a láska sa dokázali a stále sa dokazujú v mojom živote.

Pane, daj nech naše životy rozprávajú príbehmi Tvojej milosti a dobroty! ■

Evanjelické služby Božie VI. – Sláva – Gloria – Hymnus angelicus (Veľká doxológia)

■ Luboslav Beňo

Hneď po prvej piesni na našich službách Božích nasleduje krátká liturgická časť nazývaná Sláva, alebo latinsky Gloria. Jej text obsahuje slová chválospevu „nebeského rytierstva“, ktorý zaznel pastierom pri Betleheme pri ozname o narodení Spasiteľa:

**„Sláva na výsostiach Bohu
a na zemi pokoj ľuďom
dobrej vôle.“ (Lukáš 2,14)**

Umiestnenie Slávy na tomto mieste liturgie dostáva prítomných od vyznania vlastných vín k oslave svätého Boha a smeruje k radosti evanjelia o Ježišovi Kristovi ako Spasiteľovi, ktorého nám poslal Pán Boh.

Ako súčasť bohoslužieb sa Sláva objavuje už v prvej tretine 2. storočia ako súčasť vianočnej vigílie podľa nariadenia rímskeho biskupa Telesfora. No umiestnenie bolo pred Večerou Pánovou, až pápež Symmachus (498-514) upravil používanie Slávy na každé bohoslužby hneď po Kyrie, avšak iba biskupmi, nie bežnými kňazmi. Kňazi ju smeli spievať iba na Veľkú noc a v deň svojej vysviacky. Koncom 11. storočia sa už používa všeobecne, ale tak, že prvú vetu, úvodnú časť – Gloria spieva kňaz, zvyšok celé zhromaždenie (resp. chorus).

V dejinách cirkvi sa k biblickému slávospevu anjelov

veľmi rýchlo pripojili ďalšie slová podľa predlohy žalmov a vznikol spev v gréckom jazyku, ktorý dostal názov *Hymnus angelicus*. Zachovalo sa niekoľko verzií, neskôr pribudli dokonca aj mariánske Gloria. Doplnená časť Glorie sa po latinsky nazýva *Laudamus* (chválime Ťa) podľa prvého slova. Aj pre toto jej textové rozšírenie sa tejto Sláve hovorí aj veľká sláva (doxológia) na rozdiel od malej (Sláva Otcu i Synu i Duchu ...); veľká sláva sa v liturgii spravidla vždy spieva.

Martin Luther Gloriu vo svojej úprave latinskej omše *Formula missae* (1523) ponechal v znení, ako bola dovtedy. Neskôr ju však v nemeckej omši (Deutsche Messe, 1526) vynechal, najskôr kvôli jej zložitému zaužívanému latinskému textu nevhodnému pre nemecké publikum. Namiesto toho pravdepodobne on sám vytvoril pieseň na motívy Glorie s názvom *All Ehr und Lob sool Gottes sein* (Všetka česť a chvála Bohu), neskôr ju nahradila pieseň Mikuláša Decia, ktorá sa v modernom preklade dostala aj do nášho súčasného spevníka pod číslom 337.

V slovenskej bohoslužobnej praxi sa spočiatku ujala Gloria vo forme piesní, tzv. Et in terra, to zn., že úvodný text Slávy zaspieval farár a zbor odpovedal celou piesňou tak, ako nám dosiaľ ostalo pri výročných slávnostiach.

Tranovský piesne najmä z českej tradície opravil, alebo priamo doplnil svojimi podľa rôznych období cirkevného roka. Tento piesňový spev ruší až Krmanova agenda (1734), keď zavádza v podstate dnešnú formu (s opakovaním posledných slov).

Podľa starej cirkevnej tradície sa Gloria vynechávala počas adventu a pôstu, či kajúcich dní. Proti tejto zásade sa postavil D. S. Horčíčka v novom vydaní kan-

cionálu v r. 1684 a odporúča spev aj počas adventu a S. Hruškovice vo vydaniach z r. 1741-1743 ho odporúča aj počas pôstu. Preto sa dnes spieva na všetkých hlavných a sviatočných službách Božích, s výnimkou večerných.

Pri Sláve liturgie stojí otočený tvárou k oltáru a zbor odpovedá postojácky buď anjelskou odpoveďou „Pokoj ľuďom dobrej vôle,“ alebo vo výročných slávnosti celou piesňou. ■

Rómsky detský tábor na fare, 5. júl 2024, Rankovce

Pozvi suseda na kávu

■ **Monika Beňová**

Tento mesiac prišiel do kín nový film. Má názov **Kavej**. „S humorom rozpráva príbeh o tom, ako si možno sami občas komplikujeme život a nevnímame to, čo má skutočnú hodnotu. Je o láske, priateľstve a rodine.“ Tak znie oficiálna charakteristika na stránke csfd.sk. A keďže dnes žijeme naozaj dobu veľmi rýchlu a povrchnú, máme pre vás pozvanie k malému zastaveniu sa.

„Buchnite kavej“ so susedom. Nájdite si čas a prežite výnimočné okamihy spolu s ľuďmi, ktorí žijú vedľa vás. Vaše životy sa stretávajú a vy to možno ani neregistrujete.

„Buchnite kavej“ so susedom a potom nám o tom napíšte, najkrajšie z príbehov uverejníme. Možno nimi povzbudíme k „pozvaní suseda na kávu“ aj iných. ■

Cesty za poznáním: Čo odhalili kamene III.

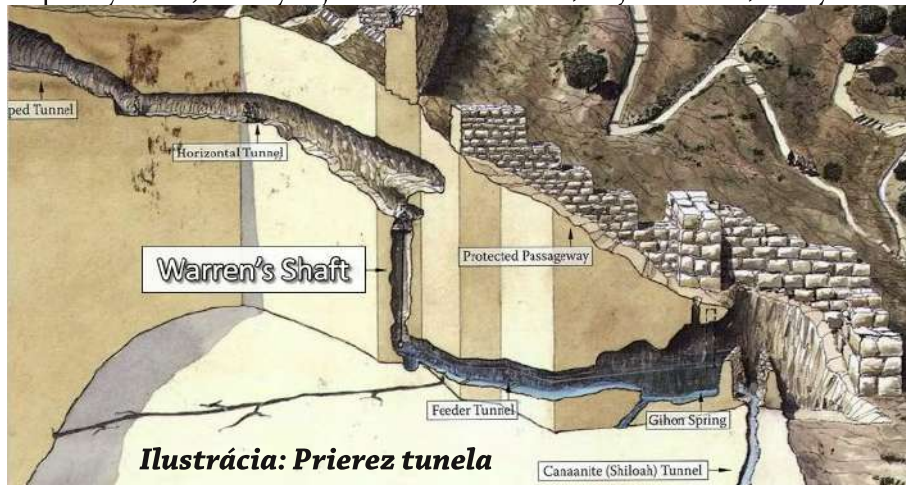
■ Katarína Hašková

Archeológia je veda plná hádaniek, skladačiek, hľadania a kopania. Často musíte veľmi veľa kopať, a opatrne kopať, aby ste niečo hodnotné našli. Veľmi pomáha aj to, keď viete vopred, kde asi by ste mali začať kopať, aby ste mali aspoň akú-takú šancu na to, že niečo nájdete.

Podme sa opäť pozrieť do Izraela a presnejšie do mesta Jeruzalema. Toto mesto je zvané svätým všetkými tromi monoteistickými náboženstvami. Ako kresťania veríme, že po jeho uliciach prechádzal Pán Ježiš. Aj dnes sa viete prejsť Via Dolorosa, uličkami, ktoré vedú od objaveného miestodržiteľského paláca, až na Golgotu, miesto ukrižovania Pána Ježiša. Z pôvodného jeruzalemského chrámu, ktorý postavil Zerubábel po návrate z babylonského zajatia, a ktorý dal prebudovať kráľ Herodes, ostal iba Západný múr, zvaný aj Múrom

nárekov. O tom ste možno už počuli. Čo však ešte nájdeme v Dávidovom meste?

Nalistujme si 2. knihu Sam 5,6-10. V týchto pár veršoch je zmienka o tom, ako Dávid obsadil mesto Jebús a hrad Sion – to sa neskôr stalo mestom Jeruzalem. V 8. verši Dávid hovorí o nejakom vodnom kanáli, ktorý mali použiť, aby porazili Jebúsejcov. Pred poldruha storočím, v roku 1867, sa na tieto miesta vybral lord Charles Warren. Británia v tom čase bola spojencom Osmanskej ríše, a zároveň bolo 19. storočie obdobím veľkého záujmu o staroveké objavy; je to storočie vzniku archeológie ako takej. Z dnešného pohľadu išlo o amatérov, no nemožno uprieť objavy, ktoré uskutočnili. Každopádne, lord Warren našiel potok Šiloah, vstúpil do skaly, z ktorej vytekal, a objavil šachtu. Keď prešiel tou šachtou, objavil tunel, ktorým do-

Ilustrácia: Priezvez tunela

dnes preteká voda, a ktorý vedie za hradby starého mesta. Tune-
lom, ako aj tou šachtou skutočne
prejde dospelý muž.

Pri ďalšom skúmaní, už nie iba
amatérskom, bol objavený ďalší
vodný tunel aj s nápisom – tento
však nie je z doby kráľa Dávida,
ale z doby kráľa Chizkiju. Zmien-
ka o tomto tuneli aj o rybníku,
ktoré dal vybudovať, je v 2. Kráľov
20,20. V samotnom tuneli bol ob-
javený nápis, ktorý oznamuje, že
to všetko bolo vytesané a vykona-
né na rozkaz kráľa Chizkiju, aj to,
ako kopali z dvoch strán a stretli
sa uprostred. Pozostatky rybníka
aj nápis v tuneli našiel archeológ
Eli Shukram.

Vráťme sa ale k Dávidovi
a k nášmu textu. Je napísané, že
„Dávid ostal bývať na hrade a na-
zval ho Dávidovým mestom. Dá-
vid ho budoval dookola od Millo
až dovnútra.“ Čo je toto „Millo“?
Spomína sa viackrát v Starej
zmluve, nikdy však nie je vysvet-
lené priamo v texte, čo to je.
Pisatelia očividne predpokladali,
že čitatelia – teda, starovekí Izra-
eliti – vedeli úplne presne, o čo
ide, a je zbytočné to opisovať.
Nuž, archeológovia to skúmali
a hľadali. A našli. Teda presnejšie,
pred storočím našiel Robert
McAllister stupňovitú stavbu,
ktorá vyplňala medzeru v skalnej
stene a podopierala hradby nad
ňou. Archeologička Eilat Mazar
skúmala túto časť Jeruzalema od
roku 2005 a bola presvedčená
o tom, že ide o pozostatky Dávi-
dovho hradu. Okrem toho našla
pozostatky múrov, ktoré poklada-
la za časť Šalamúnovho chrámu.

Millo a múry, palácovitá stavba

V ďalších veršoch sa píše o tom,
ako týrsky kráľ Chírám poslal
Dávidovi materiál aj špecializova-
ných remeselníkov, ktorí pracova-
li na výstavbe hradu a mesta.
Našli sa kamenné vrcholce stĺpov
s kráľovským znakom a v štýle
týrskeho staviteľstva, čo je jedným
z dôkazov podporujúcich teóriu,
že ide skutočne o kráľovský palác.

Okrem rôznych nálezov kera-
miky, črepov a zvyškov múrov sa
tam našli aj drobné predmety –
pečate. Na pečatiach boli nápisy,
ktoré dokázali prečítať a preložiť.
Ide o pečate kráľa Chizkiju a pro-
roka Izaiáša, a ležali len meter od
seba. Okrem toho sa našla aj
pečať Gedalju, syna Pašchúrovho
(spomínaný v Jeremiášovi 38,1),
a ďalšie.

Hoci nie všetci archeológovia sú
presvedčení o tom, že Biblia opi-
suje historickú pravdu, tieto nále-
zy ukazujú na to, že Biblia má
naozaj pravdu. Zároveň však Boh
ponechal dostatok nejasností, aby
každý človek, kto nechce veriť
v Neho, mohol tieto nálezy od-
mietnuť a s nimi aj Božie slovo.
A čo vy? Čo tieto nálezy zname-
najú pre vás? ■

Zborový výlet do Česka

■ František Haško

Zborový výlet v roku 2024 sme mali 21. až 23. júna, teda o piatok predĺžený víkend, v Českej republike, primárne v Prahe. Z pôvodne možne nie úplne vážneho nápadu, s menším počtom ľudí, sme sa ako zbor pokúsili zorganizovať najambicióznejší výlet z doterajších. Nebol to prvý zborový výlet mimo Slovenska - napr. v 2017 sme boli v Osvienčime a Krakove, pred dvomi rokmi zase trochu bližšie k hraniciam v Muszynie. Do Česka sa však "na otku" ísť nedá, preto sme naplánovali viacdenný výlet s ubytovaním na dve noci.

Potom, čo predsedníctvo a presbyteri schválili plán na 2024 začiatkom roka a v ňom výlet do Prahy, sa postupne začalo plánovanie a organizácia. Ako dátum bol stanovený posledný víkend pred letnými prázdninami. Základnou diskusiou bol aj spôsob dopravenia sa do Prahy. Lietadlo by bolo rýchle a pri kúpe lístkov v dostatočnom predstihu (približne rovnakom ako bola rezervácia ubytovania) by cena nebola oveľa drahšia ako lôžkový vlak a pre niektorých by to bol možno ich prvý let vôbec. Na druhej strane, pre podstatnú časť možných účastníkov by to mohla byť aj neprekonateľná prekážka. Nakoniec sa uprednostnil, tak ako je bežné pre naše zborové výlety, objednaný autobus. Môžete stáť ako je potrebné, bol k dispozícii aj v cieľi, no a odrazu sa z výletu do

Prahy stal výlet do Českej republiky, keďže sme okrem hlavného mesta mohli navštíviť cestou tam a aj späť ďalšie zaujímavé miesta.

Plánovanie programu výletu, konkrétnych miest, ktoré si pozrieme, začalo ešte začiatkom apríla. Táto úloha pripadla mne, ako nie tak dávnomu obyvateľovi českej metropoly. Hlavný "problém" návštevy tak zásadne historicky aj turisticky významného mesta v Európe nie je čo si pozrieť, ale vytvoriť trasu, kde si vieme pozrieť čo najviac. Okrem hlavných pamätihodností sme uvažovali vo výbere nad 8 ďalšími, ktoré by sme mohli pozrieť. Bohužiaľ, keďže sobota bol deň hlavnej obhliadky Prahy, historicky zaujímavé aj vizuálne úchvatné Židovské múzeum nebolo možné navštíviť, no odporúčam ho každému, keď sa vyskytnete v Prahe iný deň v týždni ako tento. Postupne sme však celý plán finalizovali a už sme s veľkým napätím očakávali cestu.

21. júl bol dňom odchodu. V dobrej nálade (stovky kilometrov v autobuse nás ešte len čakali) sme vyrazili skoro ráno, aby sme pred príchodom do Prahy navštívili našu prvú zastávku, a to Slavkov u Brna. Patril šľachtickému rodu z Kounic, medzi ktorými najslávnejším bol Václav Antonín, štátny kancelár Márie Terézie a ďalších habsburských panovníkov v 18. storočí. Najslávnejšie chvíle zámku však prišli

začiatkom 19. storočia, keď tu Napoleon porazil početnú prevahu spojeneckej armády rakúskeho cisára Františka I. a ruského cisára Alexandra I. Tento najväčší Napoleonov triumf pri Slavkove sa volá Bitka troch cisárov. Práve z balkóna zámku v Slavkove oznámil Napoleon prijatie kapitulácie svojim vojakom. Okrem nádherných pamiatok, či zanechaných rodom z Kounic alebo z napoleonského obdobia, sa nám páčila aj najnovšia časť zámku, kaplnka sv. Kříže, ktorá slúži na svadobné obrady dodnes.

Zastávka pri Brne nám dovolila trochu si natiahnuť nohy, no po

nej sme už pokračovali dobrým tempom do Prahy. Dorazili sme tam za slabšieho dažďa okolo 19:30, no to bol posledný náznak nie úplne priaznivého počasia za celý víkend. Ako ubytovanie počas výletu nám poslužil Hostel Dakura na Prahe 6. Osobne som bol milo prekvapený aj kvalitou, aj excelentnou polohou ubytovania, aj keď sme asi neboli úplne štandardní hostia, čo sa prejavilo teraz s odstupom času vtipnou "výmenou", keď sme zjavne v sobotu ráno pri rannom stúšení a zaspievaní piesní nechtiac zobudili pár iných hostí. To sa nám podobne neúmyselne vrátilo

Zámok v Slavkove, 21. jún 2024, Slavkov u Brna

v noci, keď sa mladší hostia vracali späť z nočného života Prahy po polnoci. Aj napriek tomu, Dakura nám poslúžila ako výborné základné stanovište, spolu s okolitými uličkami a ich obchodíkmi a reštauráciami. Tiež sme tu v piatok aj sobotu mali večer stretnutie nad Božím Slovom, ktoré nám pripravili postupne sestry Zuzka Šišková a Katka Hašková.

V sobotu ráno sme však už vyrazili na hlavnú prehliadku Prahy. Začali sme na, od ubytovne neďalekom, Pražskom hrade. Jemne nám ale neprialo šťastie a Chrám sv. Víta sme si mohli pozrieť iba zvonku, pretože kvôli

prebiehajúcej rekonštrukcii bol vstup iba obmedzený. Pražský hrad má však aj ďalšie zaujímavé miesta, pozreli sme sa napríklad, kde má kanceláriu súčasný prezident ČR Peter Pavol a potom na II. nádvorí sochy apoštolov Petra a Pavla :). Tiež sme si urobili zopár fotiek (okrem niektorých v tomto čísle Slova môžete nájsť ďalšie z celého výletu vo FB skupine nášho zboru) a vypočuli historické informácie v podaní Katky Haškovej, tak sa stalo aj pri ďalších zastávkach neskôr. Z Hradu sme sa vybrali krásnymi uličkami Malej strany ku Karlovému mostu. Tam sme sa rozdelili a pozreli si ho v menších skupinkách,

***Spoločná fotka pred kostolom slovenského evanjelického zboru,
23. jún 2024, Praha***

keďže kvôli hustote ostatných turistov nebolo reálne ho prejsť ako celá skupina. Na druhej strane Karlového mosta sme si vynahrádili Chrám sv. Víta krátkou návštevou Kostola sv. Františka z Assisi, ktorý je známy organovými koncertami. V dávnej minulosti tu hrali aj veľikáni ako Wolfgang Amadeus Mozart a Antonín Dvořák. Odtiaľ sme si urobili menšiu zachádzku a pozreli sme si aj pre nás ako evanjelikov dôležitú Betlehemskú kaplnku, kde kázal Ján Hus a teda v nej vzniklo husitské hnutie. Ako finále tejto trasy sme sa presunuli na Staroměstské námestie s Orlojom. Tu sme si okrem krásneho divadla týchto astronomických hodín o 12:00 užili ešte absolútne najvyššie množstvo turistov. To už bol čas obeda a preto sme, s malou zastávkou na Václavskom námestí, dokráčali na obed, oddych a menšie nákupy na Námestie republiky a menovite nákupnom centre Palladium. O štvrtej poobede sme mali rezervovanú vyhlídkovú plavbu loďou na Vltave, no najprv sme sa tam museli dostať. Na to sme využili Pražské metro, čo bola opäť skúška našej koordinácie. Plavba sa začínala na Náplavke na Rašínovom nábřeží a mohli sme vidieť vltavské ostrovy, iný pohľad na mosty, Národné divadlo, Tančící dům a ďalšie. Na návrat do hostela sme opäť použili metro, kde sme znova úspešne nikoho nestratili :), čo bolo zase trochu viac náročné, keďže sme si vyskúšali prestup medzi trasami

metra na stanici Můstek.

Nedeľa bola dňom odchodu, no najprv sme navštívili Služby Božie v slovenskom evanjelickom zbore v Prahe, v kostole sv. Michala v Jirchářích. Po bohoslužbách, kde sme boli pochválení, že sme pekne rozozvučali kostol počas piesní, a krátkom občerstvení, ktoré nám domáci pripravili, sme sa už ponáhľali do posledného mesta nášho výletu, a to do Kutnej Hory. V stredoveku koncom 13. storočia sa tu ťažila približne tretina celej produkcie striebra v Európe a preto to bolo mesto obrovského významu. Dnes je jeho veľká časť zapísaná v zozname kultúrneho dedičstva UNESCO. S pomocou sestry p. farárky Eriky, ktorá nás Kutnou Horou sprevádzala, sme najprv navštívili Chrám sv. Barbory. Bol stavaný súbežne s Chrámom sv. Víta v Prahe, pod tým istým majstrom, preto sú si celkom dosť podobné. Po obede sme si ešte pozreli kostnicu pod kostolom Všetech svätých, kde je odložené veľké množstvo ľudských kostí. Sú postavené do rôznych geometrických a dekoračných útvarov: videli sme tam z kostí postavené veľké pyramídy, luster, ale napr. aj erb. Spoločne sme sa ešte zastavili na výbornú zmrzlinu a vydali sa na dlhú cestu domov, kam sa nám podarilo prísť až po polnoci.

Ďakujeme Pánu Bohu za Jeho ochrannú ruku nad celým výletom, že sa nám podarila cesta, organizácia a aj počasie a tešíme sa na ďalšie zborové výlety. ■

Máj až júl 2024 medzi nami

■ Váš farár

Leto sa nám rozbehlo a s ním aj všetky špecifické aktivity, ktoré sme si naplánovali. Mimo nich sme sa, pochopiteľne, stretávali na našich pravidelných stretnutiach – službách Božích v nedele či sviatky, na besiedkach, vyučovaní náboženstva, mládeži, spevokole, rodinkách, v rómskej misii na besiedkach, doraste, mládeži. Ale pripravovali sa aj letné špeciálne činnosti vrátane táborov, zborového zájazdu, či iných výletov, pamiatok posviacok a iných aktivítach.

Špeciálne chcem vyzdvihnúť podujatie cirkvi na pomoc ľuďom z Ukrajiny – Krabice požehnanja, do ktorej sme sa zapojili tretíkrát. Po dvoch fázach, keď sme pripravili niekoľko desiatok krabíc, sme teraz oslovili formou oznamov jednotlivcov, aby pripravili dané krabice. Hoci sa v cirkvi podarilo pripraviť rekordný počet krabíc, u nás sa prihlásili, žiaľ, iba tri rodiny, pripravené boli 4 kusy. Srdečná vďaka! Práve dnes, keď píšem túto správu (24.7.), krabice dorazili do mesta Kramatorsk, blízko vojnovnej zóny... Situácia je veľmi vážna, prekvapivé a znepokojivé je názorové rozdelenie našej, aj evanjelickej spoločnosti! To nie je dobré. Evanjelici vždy stáli na strane prenasledovaných a trpiacich, za čo si neraz od väčšiny získali hanlivé označenia.

Zo špeciálnych stretnutí v našom zbore si pripomeňme (od konca mája): 24.-26.5. – víkend rodiniek v Poľsku (Goracy Potok) 31.5. – deň detí na fare s návštevou

z Detskej misie

2.6. – seniorátna žatva spevokolov vo Švedlári

7.-9.6. – účasť a vystúpenia nášho rómskeho dorastu na stretnutí kresťanov v nemeckom Frankfurte nad Odrou

21.-23.6. – zborový výlet v Prahe so zastávkami v Slavkove u Brna a v Kutnej Hore

30.6. – ekum. bohoslužba v spolupráci s rím.kat. cirkvou pri pamiatke posvätenia zvonice v Žirovciach

30.6. – príchod tímu 12 mladých ľudí zo Šliezskej ev. cirkvi (Česko), ktorí nám pomáhali s rómskymi táborami, v nedeľu o týždeň potom podali svedectvo o svojej službe na službách Božích aj v Čakanovciach, aj v Rankovciach

1.-5.7. – kombinácia niekoľkých denných táborov (celkom 5) pre rómske deti - detské tábory v Rankovciach, Čakanovciach aj Bačkovíku, dorastenecký v Rankovciach a spojený v Čakanovciach pre Čakanovce aj Bačkovík

7.7. – pamiatka posvätenia kostola v Čakanovciach, s vystúpením spevokolu

8.-12.7. – detský pobytový tábor v Liptovskom Trnenci

21.7. – pamiatka posvätenia kostola v Bačkovíku, so spevokolom

21.7. – mládežnícke služby Božie v Rankovciach

pred nami je ešte mládežnícky tábor v Červenici 30.7.-5.8.

Počas tohto obdobia sme mali v zbore 31.5. sobáš v Rankovciach – Nikoly Zimmermannovej a Erika Pavlika, gratulujeme! ■

Lót si vybral veľkú trávnatú rovinu posiatu mestami a dedinami. Vyzerala dobre. Ale mestá boli veľmi zlé miesta.

Potom, čo Lót odišiel, Boh znovu prehovoril k Abrahámovi. "Dávam ti celú zem Kanaán a tvojim deťom navždy." Abrahám a Sáráj nemali deti. Ako mohol Boh splniť svoj veľký prísľub?

Prišli traja muži od Boha. "Čoskoro budeš mať dieťa," povedali. Sáráj sa smiala. Neverila Božiemu posolstvu. Mala deväťdesiat rokov. Boh povedal Abrahámovi, že teraz bude nazývaný Abrahám a Sáráj bude Sára.

Boh tiež povedal Abrahámovi, že zničí dve zlé mestá Sodomu a Gomoru. Abrahámov synovec Lót žil v Sodome so svojou rodinou.

Lót uveril Božiemu varovaniu, keď prišlo, ale manželia jeho dcér odmietli opustiť Sodomu. Aké tragické! Neverili Božiemu slovu.

Iba Lót a jeho dve dcéry sa dostali do bezpečia. Na zlé mestá padali oheň a síra.

Lótova žena neposlúchala Božie varovanie a otočila sa, keď utekala. Premenila sa na soľný stĺp.

PÁN splnil svoj prísľub Abrahámovi a Sára. Mali dieťa vo svojom starom veku, presne ako Boh povedal. Ako sa radovali, keď sa narodil Izák!

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
AUGUST – OKTÓBER 2024

Služby Božie

Nedeľa	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	4. august, 1. sept., 6. október
Večierne - podľa dohody	Ďurďošík, Trstány, Herľany
Detská besiedka - od septembra	PI 17:30 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava - od septembra	SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rómska misia - od septembra	besiedka ŠT 17:00 Rankovce dorast ŠT 18:30 Rankovce
Rodinky	19:00 1. a 3. sobota Bačkovík
Spevokol	ST 19:30 Rankovce
Pamiatky posvätenia	termín bude upresnený Mudrovce 25.8. 10:30 Boliarov 22.9. 10:30 Rankovce

Pozývame:

Požehnanie školákov a pedagógov do nového školského roka, 1.9.

Seniorátna konferencia SEŽ, Herľany, 13.-14.9.2024

Biblickorekreačný týždeň MoS, Herľany, 7.-11.10.2024

Podakovanie za úrody, 13.10.2024

Zlatá confirmácia, Rankovce, 21.10.2024

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková **Grafika:** František Haško ml.

Ročník: XXVIII. **Číslo:** 4 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45

Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk